

Fagfolk og Madens Næringsværdi, Vægt og Pris vil der gives nøjagtige Oplysninger om.

I Kunsthaandværkeres og Tegneres Interesse vil der ved Laan samles en Udstilling af gamle Kniplinger, Broderier, Vifter, Juveler, Sølsager o. s. v.

Kommissionærer, som træder i Forbindelse med Udstillingens Damekomite, vil anmodes om at hjælpe dem med:

1. At anskaffe til Konkurrence i Udstillingens Hovedbygninger en repræsentativ Udstilling, som viser Kvindernes Arbejde i al den forskellige menneskelige Virksomhed, hvori de deltager.
2. Saa vidt det lader sig gøre at skaffe en Statistik over, i hvilken Udstrækning Kvinders Arbejde er benyttet ved alle udstillede Genstande, og Data, som er af Interesse med Hensyn til dette.
3. At anbefale til Komiteen Arbejde, der er af saadan Betydning, at det kan anses værdigt at optages i Kvindebygningens Galleri.
4. At anbefale til Komiteen saadanne Kvinder, som har de fornødne Betingelser til at deltage i Bedømmelsesjuryen.
5. At søge at faa alt Opdragelsesarbejde, som udføres af Kvinder, fra den første Begyndelse til det højeste, anskueliggjort, hvor dette ikke lader sig gøre ved direkte Fremstilling, saa ved Hjælp af Kort, Tabeller, Fotografier, Reliefer, Modeller o. s. v.
6. At søge at faa Kvinders Arbejde i Filantropi, Hygieine, Reform o. s. v. anskueliggjort paa en lignende Maade.
7. At hjælpe Komiteen med at faa dens Planer og Programmer offentliggjorte i Pressen, om muligt ved Hjælp af Kvinder, ansatte i Pressens Tjeneste.
8. At være behjælpelig med at skaffe Laan til den nævnte Udstilling af gamle Kniplinger, Broderier o. s. v.
9. At skaffe Bøger, skrevet af Kvinder, til Kvindebiblioteket, specielt saadanne, som behandler de eksakte Videnskaber: Filosofi, Kunst etc.
10. At skaffe fra hvert Land en kronologisk Udstilling, visende Udviklingen og Fremskridtet i Kvindernes Industri fra de tidligste Tider til Nutiden.

* * *

For at Misforstaaelse skal undgaas, gør vi opmærksom paa, at hvad der udstilles i denne Kvindernes Bygning ikke tager Præmie. Det, at det *bliver antaget* til at smykke Bygningen, vil for øvrigt komme til at anses som en meget høj Udmærkelse, da man her blot vil antage de fortrinligste Genstande (of supreme excellence). Alt, hvad der der imod udstilles i Hovedbygningerne, vil blive bedømt uden Hensyn til Nationalitet, Stat eller Køn.

Damekomiteen har besluttet ikke at gøre noget Forsøg paa at stille Kvindernes Arbejde paa Hovedudstillingen under særegen Bedømmelse. Dette vilde ikke være tilfredsstillende for Kvinderne, der ønsker deres Arbejde bedømt efter dets virkelige Værdi, og da Kvinder arbejder sammen med Mænd hele Verden over, vilde det ogsaa være umuligt at udskille deres Arbejde paa den Maade.

For at man dog skal faa et nogenlunde tydeligt Begreb om det samlede Kvinde-

arbejdes Omfang, vil der ved enhver udstillet Genstand være at finde en Tabel, som viser, hvor vidt og hvor meget Kvinder har deltaget i Udførelsen. Fabrikanterne maa besvare disse Spørgsmaal i dertil indrettede Formularer.

* * *

Kvindernes Bygning, vil ikke som de øvrige Bygninger blive nedrevet, efter at Udstillingen er forbi. Den skal blive staaende og danne et internationalt Hovedkvarter for Kvindearbejde og Kvindeforeninger.

For Husholdningen.

Engelsk Bøf.

Kødet skæres i passende Skiver og bankes mørt, hvorpaa det tildannes med Kniven og bestrøes med Salt og Peber. Panden maa være meget hed og kun akkurat vædet med Smør, paa denne lægges nu Kødet og brunes paa begge Sider ved hastig Ild, hvorefter Panden skylles af med lidt Vand, der hældes i en Kop. En god Klat Smør brunes nu paa Panden og et ituskaaret Løg, eller flere, alt efter Behag, steges brune heri og lægges derpaa over Bøfstykkerne, der er udbredte paa Fadet. Lidt Løg lader man dog blive tilbage paa Panden, over disse hældes det brune Vand fra Koppen, det koges godt og jævnes med en Klat koldt Smør, hvorpaa det hældes over Bøffen som Sauce.

Vokshjertet.

En Kærlighedshistorie

af Paul von Szczipanjski.

Paa begge Sider af den massive Gitterport foran Hotel Zanicki i Champs Elysées i Paris flammede kæmpemæssige Begfakler. Inden for stod Tjenerne opstillede i Espalier, og Hushovmesteren modtog Gæsterne ved Indgangen til det lille Palæ. En talrig, gabende Mængde havde samlet sig paa Fortovet uden for Jerngitteret, det var ikke almindelig Nysgerrighed, som bragte enkelte Grupper til at dvæle der, endnu efter at de sidste Vogne var ankomne. I de prægtigt oplyste Værelser blev Ægteskabs-Kontrakten imellem Grevinde Angela, Grev Zanickis eneste Datter, og Hr. Jan-Jozif von Barovski til Baranyce underskrevet i Overværelse af et glimrende Selskab, hvori ikke et eneste af de i Paris værende polske Aristokraters Navne manglede.

Nede paa Fortovet stod de polske Emigranter, der ingen Berettigelse havde til at faa Adgang til det fornemme Selskab, og som dog betragtede det, der fandt Sted, som en Familjebegivenhed.

Den livlige, i det polske Sprog førte Underholdning, forraadte ikke megen Sympathi for den lykkelige Brudgom, som Dagen efter i Madeleine-Kirken skulde vies til den rigeste Arving og den smukkeste Pige i hele den polske Koloni i Paris. Jan-Jozif von Barovski hørte ikke til de Emigranter, som mente, at det var patriotisk at bære det sønderlemmede Polens Tiggerkappe til Skue paa Gaderne i Frankrigs Hovedstad. Han hørte ikke en Gang til dem, der i Stilhed

troede paa Fædrelandets Genoprettelse, og iblandt Tilskuerne paa Fortovet var der ikke faa, som paastod, at han, trods sit polske Navn, i det hele taget slet ikke var nogen Polak mere. Han havde jo en Del Aar staaet i prøjsisk Tjeneste som Gardeofficer, indtil han efter Faderens Død forlod Tjenesten og overtog sit Fædrenegods Baranyce i prøjsisk Polen; men han havde aldrig villet være Medlem af nogen hemmelig Agitations-Forening og havde forholdt sig kølig og afvisende lige over for de varmblodige Fædrelandsvenner, som Tid efter anden havde nærmet sig til ham. Han lagde ikke Skjul paa, at han ansaa det for rigtigere at finde sig i og agte de bestaaende Forhold, blive i Landet og sørge paa bedste Maade for sine Undergivne, end kaste sine arvede Rigdomme i Halsen paa de parisiske Drivere, der stiller Armod til Skue og lever af den franske Nations Højmodighed. Og til denne Mand havde Datteren af Grev Zanicki, af den største Patriot i hele den polske Koloni — de, der talte saaledes nede paa Gaden, regnede Patriotismen efter den Gavnildhed, hvormed deres rige Landsmand understøttede dem — givet sit Hjerte.

Men af det glimrende Selskab, der forsamlede sig i Hotel Zanickis Sale, var der ogsaa mange, der misundte Hr. Jan-Jozif hans Lykke. Fremfor alt var der dem, som havde næret Haab om selv at kunne vinde Grevinde Angelas Haand, samt deres Slægt og Venner. Beslægtet og forbunden ved Venskab var de næsten alle her — kun Hr. von Barovski var en fremmed.

Lykken var falden ham lige ned i Skødet. Ved et kun for faa Uger beregnet Ophold i Paris var han bleven indført i Grev Zanickis Hus, hvor Greven ikke havde budt ham velkommen med nogen særdeles Varme, thi ogsaa han betragtede ham noget nær som en Landsforræder. Men Grevinde Angela maa straks have set paa ham med andre Øjne. Hans statelige Skikkelse, hans mandige, skønne Hoved havde trængt Spørgsmaalet om hans Patriotisme i Baggrunden, og hendes Imødekommenhed havde givet ham Mod til at fri til hende. Faderens Modstand havde den unge Pige forstaaet at besejre, og saaledes skete det da, at Grevinde Angela og Hr. Jan-Jozif von Barovski undertegnede deres Ægteskabskontrakt, under hele det her forsamlede fornemme Selskabs Hovedrysten.

Maaske vidste de begge, at man forundrede sig mere over dem, end man af Hjertet ønskede dem til Lykke, men det brød de sig ikke om. De elskede hinanden, og Dagen efter skulde de jo rejse bort: Grevinde Angela drømte om et stille, vel-signet Liv i det gamle, ensomme Slot Bara-

Denne Bestillingsseddel udklippes, paaegnes og tilstilles det nærmeste Poststed.

Se næste Side.